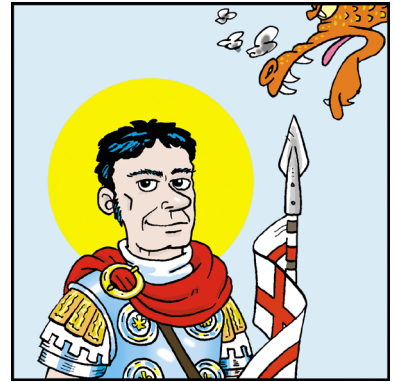

SANKT JØRGENS LEGENDE

Det her er Sankt Jørgen. Ham kan du kende på, at han altid vises sammen med en drage.

Nogle gange kan man også kende ham på riddertøjet, på hesten og på lansen med det røde og hvide flag. Jørgen var ridder i den romerske hær. Selv om Jørgen tit var i krig for kejseren i Rom, så fik han nogle gange lov til at tage hjem til egen by.

En dag, da Jørgen var på vej hjem, red han forbi byen Silena.

"Det er da et mærkeligt sted. Her er jo ingen mennesker," sagde Jørgen og så på den lukkede port ind til byen.

"Halloooo..." råbte han og så op mod bymuren.

"Skynd dig væk," hviskede en pigestemme inde fra portdørens skygge. "Inden dragen kommer".

"Dragen?" Jørgen så sig omkring.

"Jeg kan ikke se nogen drage. Og desuden er jeg ikke bange for noget."

"Men dragen vil have kød," sagde stemmen trist.

"Først åd den alle vores køer. Så alle grisene. Derefter fårene og hønsene." Stemmen holdt en pause.

"Men nu har vi ikke flere dyr. Derfor har min far, kongen, bestemt, at dragen skal have menneskekød. Hver dag trækker vi lod om, hvem det skal være. I dag faldt loddet på mig."

Nu trådte en ung pige frem fra skyggen, og Jørgen kunne se, at tårerne trillede ned ad hendes kinder.

"Frygt ikke kære prinsesse!" råbte Jørgen. "Jeg kan redde dig og alle i byen fra den frygtelige drage."

"Åh gode ridder," sagde prinsessen. "Det er håbløst. Ingen kan dræbe den. Mange har prøvet, men de er alle døde nu. Rid væk, mens du kan."

"Ikke tale om," sagde Jørgen. "Med Guds hjælp dræber jeg bæstet!"

Pludselig kunne man høre en buldren og en bragen. Som om der var et voldsomt tordenvejr på vej. Jørgen fik øje på en stor støvsky, som gled ned af bjerget.

"Åh nej," skreg prinsessen. "Nu kommer den."

Lige som dragen dukkede frem af skyen, hævede Jørgen sit sværd og gjorde sig klar. Han red frem mod dyret, og da han var tæt nok på, stak han sit sværd gennem dragens hud. Lige ind i dens hjerte.

Dragen nåede slet ikke at opdage, hvad der skete, før den faldt død om.

Jørgen bandt et reb om den døde drage. Med hjælp fra sin hest fik han trukket den tilbage mod byen.

"Åhhh, min gode ridder. Du gjorde det," jublede prinsessen.

"HURRAAAA!" råbte de mange mennesker, der havde samlet sig på bymuren. "VI ER FRIE! VI ER FRIE!"

Langsomt blev den tunge byport åbnet og ud kom kongen. Bag ham kom en række mænd, som bar på kurve med guld og ædelsten.

"Gode ridder" sagde kongen.

"Sig mig dit navn, og tag imod vores tak og gaver. Vi er dig evigt taknemmelige for, at du har befriet os fra det frygtelige udyr."

"Jeg hedder Jørgen. Men det er ikke mig, I skal det takke, men Gud. Uden hans hjælp, var jeg selv blevet dræbt."

"Men hvordan skal vi takke din Gud," spurgte kongen.

"I skal lade jer døbe og sige, at I tror på ham. Det er den eneste belønning, jeg vil have."

Og sådan blev det. Hele byen lod sig døbe og råbte "TAK!" til Gud.

Mange år efter kampen mod dragen, forlod Jørgen hæren. Nu ville han hjem og nyde sin pension. Men på vejen hjem opdagede han, at de kristne blev forfulgt og dræbt i alle de lande, han kom igennem. Det gjorde Jørgen både gal og ked af det.

"Min Gud er større og bedre end jeres små guder," råbte Jørgen til et fremmed lands præster.

"Hvad bilder du dig ind," svarede den vigtigste.

"Du skal tie stille med din Gud. Gør du ikke det, slår vi også dig ihjel," sagde en anden.

"Aldrig!" sagde Jørgen.

Præsterne blev så rasende, at de forsøgte på forskellige måder at slå Jørgen ihjel. Men det var som om, Jørgens Gud passede på ham.

"Min Gud er den største og den bedste," blev Jørgen ved med at sige.

Til sidst besluttede præsterne at gå til landets konge.

“Han skaber uro i byen. Du må slå ham ihjel,” sagde præsterne. “Vi kan ikke.”

Er der noget, konger ikke kan lide, så er det uro. Derfor sagde han: “Jeg får straks mine soldater til at hente ham Jørgen.”

Og det gjorde de.

“Slå mig bare ihjel,” sagde Jørgen, da han stod bundet foran kongen. “Min Gud vil straffe dig bagefter.”

Men det troede kongen ikke på, så han beordrede sine vagter at hugge hovedet af Jørgen. Da Jørgen faldt død om, skød store lyn skød ned fra himlen. Det største af dem ramte kongen, som forsvandt i en sort plet.

Sankt Jørgen er helgen for:

- Syge - særligt de spedalske
- Spejdere
- Korsriddere
- Soldater
- Bønder / landmænd